

Girona-Vic, un descobriment

Després de sentir-ne parlar durant tota la vida, hem vist per fi convertir-se en realitat i obrir-se a la circulació el tram de l'Eix Transversal de Catalunya que enllaça Vic amb Girona. Aquesta és una obra que ja havia projectat la Mancomunitat, que havia planejat la Generalitat republicana, que havia promès el govern espanyol de la Segona Dictadura i que finalment ha assumit i portat a terme la Generalitat actual.

Es tracta, com és sabut, d'una obra d'abast històric, perquè no hi havia hagut mai, ni en temps dels romans ni durant l'edat mitjana, cap camí directe entre les dues ciutats, eternament separades per la barrera de les Guàrdies. Històrica, també, perquè suposa la fi de vells antagonismes i de lluites que han durat anys i han allargat el tràmit del procés. En efecte, la ruta actual tanca a favor de la denominada solució sud la discussió amb els defensors de l'anomenada ruta dels pantans, un cop superada també, amb caràcter previ, la fase dels qui propugnaven el pas de l'Eix per Olot i Figueres amb exclusió de Girona.

La primera sorpresa que proporciona aquesta carretera és la de la bellesa del paisatge que travessa, víctima d'un impacte ambiental que s'ha intentat disminuir o compensar amb fortes mesures correctores. Sorpren també l'absència total de miradors de tan atractiu panorama, fet que converteix el camí i els seus túnels en un tub pel qual els vehicles circulen encaixonats, sense capacitat d'altra maniobra que no sigui la d'avançar inexorablement, tasca que, d'altra banda, ve dificultada per la inexistència d'un tercer carril continu.

Tot i aquestes limitacions, la ruta té, i tindrà, una importància excepcional pels avantatges que ofereix, d'entre els quals voldríem destacar-ne uns quants: el descobriment mutu de Girona i de Vic i l'establiment de relacions directes entre dues ciutats que han viscut sempre d'esquenes a causa de l'abrupta orografia; el descobriment de les poblacions intermèdies, fins ara marginades per la manca de bons accessos; la potenciació d'activitats econòmiques a la Catalunya interior i la consegüent reestructuració de la població en zones allunyades de l'àrea barcelonina; el desenvolupament del turisme interior i del turisme rural en llocs fins ara poc accessibles; la facilitat d'accés des de l'interior a la Costa Brava; la millora de la connexió de molts punts del país amb el camí de penetració cap a Europa...

El tram Girona-Vic inaugura, sens dubte, una etapa fecunda en el camp de les relacions mercantil, turística i social que s'estendrà beneficiosament a tota la seva àrea d'influència. La presència massiva de vehicles en ambdues direccions i de persones forasteres a les poblacions de la ruta des del dia de la seva obertura és el millor presagi d'una dinàmica nova d'efectes encara incògnits, però que podem augurar raonablement com a molt favorables. Aquest eix que vertebrava el país i que enllaça comarques ens ajuda a conèixer realitats que, tot i ser veïnes, ens eren ignorades. És un camí gràcies al qual serem molts més els que podrem avançar junts vers el futur.